

18. novembra 2020

Nech sa zbožne modlia!

V posledných decembrových dňoch prosila sestra Katarína pomazanie chorých. Zdalo sa to predčasné. Navrhli jej zavolať niektorého z kňazov z ulice Picpus. „*Môžem počkať na lazaristu.*“ Aký paradox! Tým lazaristom bol otec Hamard, ktorý bol nakoniec najnebezpečnejším odporcom pri kanonizačnom procese. Pri plnom vedomí prijala pomazanie všetkých piatich zmyslov, počnúc očami: „Nech ti Pán odpustí hriechy, ktorých si sa dopustila očami...“ 30. decembra ju navštívila sestra Cosnard zo seminára. „*Sestrička Katarína, odídete bez toho, žeby ste mi povedali niečo o Panne Márii?*“ Áno, Katarína jej mala čo povedať, ako formátorka: „***Nech sa zbožne modlia! Kiež Pán Boh vnukne predstaveným, že je potrebné uctievať Nepoškvrnené Počatie! Ono je pokladom Spoločnosti. Nech sa zbožne modlia ruženec! ...budú mať mnoho povolaní.***“ To je testament sestry Kataríny.

Sestra Dufés sa jej spýtala: „*Nebojíte sa smrti?*“ V Kataríniných očiach sa objavil údiv: „*Prečo by som sa mala báť ísť k Pánu Ježišovi, jeho Matke a k svätému Vincentovi?*“ 31. december, posledný deň roka, sa chýlil ku koncu a Katarína nezomrela. Ba ani sa nezдалo, že by mala zomrieť. Sestra Dufés s ňou žartovala. „*Viete, že je dnes 31. decembra. Nerobte nám také ťažkosti!*“ „*Zajtrajška sa nedožijem!*“ povedala jej. „*Zajtra je Nový rok! To by naozaj nebolo vhodné, aby ste odišli od nás v taký deň!*“ „*Nie! zajtrajška sa nedožijem!*“

Poobede ju navštívil otec Chevalier. Pripravoval nové vydanie knižky o Zázračnej medaile a potreboval niektoré podrobnosti. Katarínina túžba sa plnila. Sestra Dufés poslala o 5. hodine k nej sestru Clavel. Nemyslím, že by už bol koniec, ale keby dačo, zavolajte ma! Istá sestra priniesla medaily. Katarína ich znova začala navliekať na šnúrky a baliť do balíčkov pre sestry miestnej komunity. Nemala dosť, pýtala si ďalšie. „*Sestra Katarína, tu sú ďalšie.*“ Dala jej medaily do rúk, ale už jej vypadli na plachtu.

Zavolali sestru Dufés. Bolo pol siedmej. Teraz už skutočne zomierala. Zazvonili. Nebolo to vo zvyku, ale umierala sestra Katarína. Sestry pribehli. Prosila už dávnejšie, aby pri jej pohrebe 63 detí prednieslo invokácie z Litánií k Panne Márii a aby vrúcne vyslovovali invokáciu „*postrach zlých duchov.*“ Sestra Dufés bola prekvapená nad takýmto programom. Ale veď tam nie je toľko invokácií. Ale v oficiu k Nepoškvrnenému Počatiu áno! Keďže deti teraz v ústave neboli, sestry napísali invokácie na lístky a recitovali ich. Zdalo sa, že sa modlila s nimi. Sestry sa modlili za zomierajúcu a často opakovali povzdych Bez hriechu počatá Panna Mária. Katarína zaspala tichučko, bez smrteľného zápasu. Zatlačili jej oči. *Bolo 19 hodín večer 31. decembra 1876.*

Ešte v r. 1843 si cez duchovné cvičenia zapísala: „*Panna Mária mala rada chudobných. Dcéra kresťanskej lásky, ktorá má rada chudobných, sa nemusí báť smrti... naopak, taká zomiera veľmi spokojná.*“ Tak ju videli žiť i zomierať. V ten večer povedala sestra Dufés v komunite: „*Sestra Katarína Labouré zomrela. Nie je dôvod niečo tajiť. Áno, ona videla Pannu Máriu! Prečítam vám, čo napísala.*“ Priniesla opis zjavenia, ktorý Katarína napísala 30. októbra po tom, ako sa zdôverila sestre predstavenej a prečítali si ho.

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.